

отъ рани и болести, а трети останаха инвалиди — некадърни за тежката селска работа, която иска здрави и корави мишци. Тая загуба отъ работни ръце стои още незапълнена. Независимо отъ това, отъ войната насамъ особено се засили и бѣгството отъ селото въ града. Животътъ въ селото е еднообразенъ и стана дотегливъ за младото поколѣние, което презъ време на войната свикнало съ повече развлѣчения, търси и сега да ги задоволява. Градътъ — тоя съвремененъ Содомъ за нашия селянинъ, съ своитѣ кинематографи, театри и циркове и др. увеселителни обществени заведения, иде не само да

задоволява тая нужда на селянина, но му и обещава едно широко поле за по-лека, а може би и за по-приятна и по-добре възнаградена работа. И то напуска селото, съ което увеличава недостига отъ работни ръце въ селското стопанство. Изглежда, като че ще трѣбва да се простимъ съ мисълта, че нашиятъ селянинъ е привързанъ къмъ земята, която мисль тъй често обичатъ да повтарятъ нѣкои отъ нашитѣ икономисти.

Кризата въ селото днесъ не е по-лека отколкото тая въ града.

Какво трѣбва да се направи, за да се помогне?

Ив. Пастуховъ.

ИЗЪ БЪЛГАРСКОТО МИНАЛО.

(Културно-исторически чертици).

България преди 5 — 6 хиляди години.

1.

България добила сегашния си видъ преди 10 — 15 хиляди години. Тогава се създаде и сегашниятъ ѝ климатъ. Явили се и днешнитѣ животни, а старитѣ или измръли, или се оттеглили другаде. Какво станало съ хората отъ старокаменно

време, не се знае. Но и въ това отношение ликътъ на България се промѣнилъ. Хората по нея се умножили и се прѣснали да живѣятъ не само изъ рѣдкитѣ и скрити пещери, гдето продължавали да живѣятъ до недавнашно време, но и въ откритото поле и дори въ во-